

TALLINNA KESK

POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI

Nr. 8 (218)

20. veebruaril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas " 500.—
 veerandaastas " 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas " 400.—
 veerandaastas " 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1 29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 " " 2000.—	1/8 " " 500.—
1/3 " " 1350.—	1/16 " " 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Kas võib kaevata administratiiv-kohtu korras kindral- kubeneri otsuste, korralduste jne. peale. 2) A. Liit, Tähtsamate kuritegude jälgimine. 3) Berliini politsei-presiidiumi osakond I-a. 4) Joobnud olekus rahurikkumised maal. 5) Boxler, Württembergi politseikool. 6) Ametlik osa. 7) Väljamaalt. 8) Kuulutused.

Kas võib kaevata administratiiv-kohtu korras kindral- kubeneri otsuste, korralduste jne. peale?

Eugen Maddison.

Nähtavasti on meie kohtu praktika püsivalt seisukohale asunud, et kaevata administratiiv-kohtu korras võib kõikide ametasutuste ja -isikute, välja arvatud ainult Vabariigi Valitsuse, tegevuse, määruste, otsuste, korralduste jne. vastu. Tähendatud praktika põhjened administratiiv-kohtu korra ja põhiseaduse § 15. peal. Välja minnes neist seaduslikkudest alustest, on riigikohus arvatavasti end ka kompetentse leidnud olevat harutada kaebusi kindral-kubeneri õigustega varustatud isiku määruste, otsuste jne. vastu. Tekib küsimus — kas see maksvate seaduste seisukohalt õige? Küsimust lähemalt vaadeldes ja uurides — leian isiklikult, et maksvad seadused, kuigi sarnane kohtu kontroll oleks soovitav kõi-

kide ametasutuste (Vabariigi Valitsus ühes arvatud) suhtes, eitavad siiski kohtu kontrolli võimalust administratiiv-kohtu korras.

Võtame vaatlemisele selle praktika alused ja kõigepealt põhiseaduse § 15. Mis kõneleb see paragrahv? Ta kõneleb kodanikkude petitsiooni õigusest ning kolab järgmiselt: „Eestis on kindlustatud õigus pöörata kaebustega ja palvetega vastavate avalikkude asutuste poole. Pöormiste kaasas ei tohi käia mingi surveabinõu. Vastavad asutused on kohustatud asjale andma seadusliku käigu.“ Mis tuleb aga mõista petitsiooni õiguse all? Selle all tuleb mõista õigust pöörata kaebustega ja palvetega seadusandlike kogu ja valitsusasutuste poole

(v. minu artikkel „Petitsiooni õigus“, „Eesti Politseileht“ nr. 13 ja 14/15 — 1923. a.), kuid mitte kohtute poole. Järjekult — jääks veel teine alus — administratiivkohtu kord. Mis ütleb meile tähendatud seadusandline akt? Seal leiame kaks paragrahvi, mis lubavad küsimusse küllaldast selgust tuua, nimelt §§ 2 ja 6. Võtame kõigepealt § 6, mis kõneleb asjade alluvusest riigikohtule. Selle paragrahvi järgi alluvad riigikohtule: 1) kaebused üksikute ministeeriumide, nende osakondade ja teiste kõrgemate administratiiv-asutuste otsuste, korralduste ja määruste vastu; 2) revisjoni protestid ja revisjoni kaebused rahukohtunikude ja rahukogude otsuste peale administratiiv-asjus. Juba sellest paragrahvist välja minnes, tuleks rõhutada, et kindral-kuberneri õigustega varustatud isiku, või lühemalt, kindr.-kuberneri määrused, otsused jne. ei kuulu administratiivkohtu korras riigikohtu kontrolli alla. § 6., nagu seda kinnitab tema sõnaline tekst, kõneleb asutustest, kuid kindral-kuberner ei ole aga asutus, vaid füüsiline isik (должностное лицо). Maksavad seadused teevad aga, teatavasti, kindlat vahet mõlemate mõistete vahel, mis pärast ei saa ka kindral-kuberneri § 6 p. 1. tähendatud asutuste hulka arvata. Kuid ka sel juhtumisel, kui asuda seisukohale, et kindral-kuberner on asutus, millega aga kuidagi viisi ei saa nõus olla, oleksid siiski seaduslikud takistused selleks, et arvata kindral-kuberneri administratiivkohtu korras riigikohtu kontrolli alla. Need takistused leiame § 2. Enne kui selle paragrahvi juure üle minna, tuleks ütelda, et § 6. ei saa üldse lahus § 2-ga võtta. Neid tuleb selgitada ühiselt. Kuidas aga kõlab § 2.? Tema sõnaline tekst on järgmine: „protesteerida ja kaevata administratiiv-asjus võib: a) valla-, alevi-, linna- ja maakonnakohtukogude (volikogude), üksikute ministeeriumide ja nende osakondade ning teiste seaduses eraldi tähendatud riigiasutuste poolt tehtud otsuste, korralduste ja määruste vastu, kui need maksvate seadustega ehk seadusjõuliste kohuslike määrustega vastukõlas; b) valla-, alevi-, linna- ja maakonnavalitsuste, nende osakondade (komisjonide), kui ka valitsuse esimeeste ja üksikute liigete, miilitsa ülemate, valitsuse komisсарide ja teiste seaduses eraldi tähendatud valitsusasutuste ning üksikute ametnikkude tegevuse, otsuste, korralduste, määruste ja tegevuseta oleku

vastu, kui selles avaldub maksvate seaduste ehk seadusjõuliste kohuslike määruste rikkumine, nende poolt ettekirjutatud kohuste täitmata jätmine ehk põhendamata viivitus.“ Nagu sellest paragrahvist selgub, on seadusandja tarviliku leidnud olevat, esiteks üles lugeda kõiki asutusi ja isikuid, kelle määruste, otsuste, korralduste jne. vastu võib kaevata administratiivkohtu korras, ja teiseks alla kriipsutada, et kaevata võib mitte kõikide asutuste ja isikute, vaid ainult nende asutuste ja isikute määruste, otsuste, korralduste jne. peale, kes tähendatud seaduses üles loetud, või kelle suhtes on vastavates seadustes eraldi ette nähtud kaebamise võimalus.

Nagu juba eelpool tähendatud, asub ka kohtu praktika seisukohal, et Vabariigi Valitsuse otsuste, määruste jne. vastu ei või kaevata administratiivkohtu korras. Tekib küsimus — mis on siis takistuseks. Takistuseks on see asjaolu, et Vabariigi Valitsus ei ole ette nähtud administratiivkohtu korras nende asutuste hulgas, millede otsuste, määruste jne. peale võib kaevata; ning ei ole eraldi ette nähtud ka teistes vastavates seadustes. Veel üks näide: administratiivkohtu korra § 2. p. b. näeb ette, et võib kaevata „üksikute ametnikkude tegevuse, otsuste, korralduste, määruste ja tegevuseta oleku vastu“. Võiks arvata, et kaevata võib administratiivkohtu korras igaiühe ametniku tegevuse jne. vastu, kuid tegelikult ei ole see aga nii: võib kaevata ainult teatavate ametnikkude tegevuse jne. vastu, näit., § 4 p. b ja § 5 p. b järgi võib kaevata ainult omavalitsuste valitava te ametnikkude tegevuse peale.

Mis puutub nüüd kindral-kuberneriisse — siis on temaga samasugune lugu, kui Vabariigi Valitsusega: ei ole ta ette nähtud administratiivkohtu korras, ning puuduvad andmed ka teistes seadustes, et võiks tema tegevuse peale administratiivkohtu korras kaevata. Sõjaseisukorra seadus (Üldk. asutussead. § 23. lisa S. K. II k.) kõneleb ainult sellest, et võib kaevata temale alluvate asutuste tegevuse peale (§ 24), aga sellest, kas võib ka tema enese tegevuse peale kaevata, ta vaikib. Järjekult — tuleb otsida andmeid teistes seadustes. Ei leia meie selle kohta andmeid üldkohtuasutus-seaduses ega senatiseaduses (S. K. I. k. 2. j.). Sellest tuleb järeldada, et administratiiv-

kohtu korras puudub võimalus kaevata kindral-kuberneri tegevuse peale. Kui aga puudub sarnane võimalus — kas siis kindral-kuberneri üldse mingisugust vastutust ei kannu, kas siis üldse puudub võimalus tema tegevuse peale kaevata?

Minu arvates, vastutab kindral-kuberner kriminaal-kohtupidamise korras, kui tema tegevuses leiduvad süüteo tundemärgid. Teistel juhtumistel — kus kaebus üldse võimalik — tuleb aga talitada samal viisil,

nagu Vabariigi Valitsuse otsustega, määrustega jne., s. t. et tuleb kaevata kindral-kuberneri korralduse, otsuse jne. täidesaatva asutuse või isiku peale. Kohus kaebusi harutades, võtaks neil juhtumistel läbivaatamise alla ka kindral-kuberneri otsuste, määruste jne. seaduslikkuse küsimuse. Leides neid mitteseaduspäras- teks, rahuldaks ta esitatud kaebusi, selle- juures kindral-kuberneri enese otsust või määrust muutmata jättes.

Tähtsamate kuritegude jälgimine.

A. Liit.

(19. järg.)

5. Avaldatud tahte teo toimimiseks. Tulesütitaja kavatsus võib avalduda kas kirjateel, suusõnal või sellekohaste tegude läbi. Kirjalik ning suusõnaline tahteavaldus võivad seista kas otsekohestes ähvardustes ehk jälle kellegi teise isiku kauplemises tulesütitajaks hakata, eelmise ettepaneku peale oma nõusoleku avaldamises, jne. Kahtlust ärataks, näit., ka asjaolu, kui keegi pärast tulekahju seletab, et tema aivanud seda tulekahju ette (aimduseks põhjust annud asjaolusid nimetamata jättes) või näinud tulekahju unes j. m. Muidugi võivad niisugused jutud üksnes siis tõsisemat tähelepanu väärida, kui nende levitaja kohta ka muud kahtlustavad asjaolud sobivad.

Tegudest, mis sütitaja kurja tahet pildistavad, võiks nimetada sütitusainete muretsemist või valmistamist, katsed ajasütitajaga, ettevalmistused ja toimingud, mille otstarbeks kindlustada tulekahju läbi oodatavat kasu, näit. varanduse kinnitamine üle tõsise väärtuse, valede kaubaraamatute pidamine, kinnitatud varanduse kõrvaletoometamine, ebaharilikud ettevalmistused, et ennast, oma perekonna liikmeid ja hinnalisemaid asju ilma ajaviitmata hädaohu piirkonnast välja viia, näit., magamaheitmise ilma riidest lahti võtmata, asjade sissepakkimine, mida peasta taheti jne.

6. Teopaigalt külge jäänud füüsilised märgid. Peale näpunäidete, mis selle kohta üldosas — „Teopaigalt külgehakanud ained“ antud, tuleb veel tähele panna:

a) Sütitusaineid kohapeale tuues ja neid

käsitades, võivad sütitusaine osakesed toimija riiete külge sattuda, näit. tasku väävlipuru sütenööri küljest, petrooleumi plekid jne.

b) Tuld sütitades kõrvetab sütitaja mõnikord oma juukseid, habet, nägu või käsi, määrab ennast tahmaga jne.

d) On ühes tulesütitamisega kohapeal veel mõni muu kuritegu toime pandud, nagu vargus, mõrtsukatöö, siis peab sütitaja juurest ka nendele kuritegudele oma- seid märkisid otsima, näit., varguse puhul — varastatud kraami, tapmise puhul — vereplekke ülikonnalt jne.

7. Psühiline mõju, mida toimitud tegu toimija peale avaldab. Siin oleks nimetada süütunnet, mis avaldub rahutuses ja kartuses — järelpärimine ühelt ja teiselt, keda süüdlaseks peetakse, (keegi sütitaja juhtis tähelepanu enda peale sellega, kuna ta eelmisele küsimusele igakord juure lisas: „egas ometigi mind süüdistama ei hakata!“); ootamatus ärakadumises — sütitaja ei usalda jääda teopaiga lähedusse, vaid reisib kohe peale toimumist kaugemale; alibi tunnistajate otsimises, kuna tema vastu pole veel kahtlust tõstetud; agaras kahtluse veeretamises teiste peale jne. Edasi peab nimetama asjaolude teadmist, mida ainult tegu toimides omandada võidi. Kui sütitaja toimis ilma tunnistajateta, siis tunneb ainult tema sündmuse üksikasju, samuti teab kuni tule väljalöömiseni tema üksinda, et üldse tulekahju käimas on. Kui ta nüüd küllalt kindlameelne ja ettevaatlik ei ole, siis võib ta ennast kergesti mõne enneaegse avaldusega ära anda.

Kuidas leiame kogutud tundemärkide järele süüdlase üles?

On nüüd andmestik eespool kirjeldatud viisil läbi töötatud ja võimalikud otsustused süüdlase isiku kohta tehtud, siis peab laialdane ja asjakohaselt juhitud teadetekogumine selgitama, kes nimelt viibis kohapeal, kes omas teo toimimiseks vajalised vahendid ja tööriistad, kelle omad on mahajäetud asjad, kellel on asjakohased omadused, teadmised ja oskused, kelle iseloomule vastab toimitud kuritegu, kellel oli motiiv teo toimimiseks, kellelt kuuldi kahtlasi avaldusi või keda märgati ettevalmistusi tegemas, kelle küljes märgati toimimisega ühenduses tekkinud füüsilisi märke ning kes avaldas rahutuse tundemärke või püüdis jälgi segada?

Kui teadetekogumine ilmutab, et üks ehk koguni mitu tundemärki (süüdistavat asjaolu, mis teoga otsekohe seotud) tulevad ette ainult üheainsama isiku juures, siis on väga tõenäoline, et sama isik ongi otsitav süüalune, näit., teopaigal viibimine, ainete muretsemine või omamine, kahtlustäratav ülalpidamine. Harilikult aga leidub mitu isikut, kelle kohta üks ehk teine tundemärk sobib, näit., mitu isikut on teopaigal viibinud, näit., teopaiga lähedusest kriitilisel silmapilgul mööda läinud, mitmel võis olla motiiv, mitmed on endid

kahtlaselt üles pidanud. Siin peab igäühte neist eraldi võtma, täiendava teadetekogumisega igäühe kohta eraldi selgitama, kui kaugelt kahtlustus tema vastu kinnitust leiab. Selgub, et kellegi juures üks ainsamgi asjaolu, mis objektiivse andmestiku põhjal teoga otsekohe ühenduses seisab (ärgu unustatagu ka objektiivset andmestikku kontrolleerimast), puudub, siis tuleb kahtlus tema vastu lõpetada. Näit., keegi on kriitilisel ajal teopaiga läheduses viibinud, kuid selgub, et temal ei olnud, ega võinud olla vahendit, mida süütaja kaasa toonud ja tarvitanud.

Nõndaviisi sorteeritakse läbi kõik kahtlusalused, kuni viimaks jõutakse isiku juure, kelle vastu süüdistusmaterjal kõige raskem, kuna vabastavad asjaolud puuduvad.

Ei pea aga ka unustama, et süütamisest võisid osa võtta mitu isikut, kellest ühele, näit., võis olla motiiv, teised muretsevad abinõusid, kolmandad teostasid kavatsuse. Seepärast tuleb kahtlusaluse kohta, kelle vastu muidu tõsised kahtlustused olemas, kuid puudub üks tarviline osa süüdistavast andmestikust (ta näit. võib vastuvaidlematult tõendada oma alibi), teadetekogumist selles mõttes jätkata, kas ta ei võinud tegu toimida abiliste läbi.

(Järgneb).

Berliini politseipresiidiumi osakond I-a.

Viimasel ajal on Berliini politseipresiidiumi poliitilise osakonna (n. nimetatud „osakond I-a“) tegevus üldist tähelepanu oma peale pööranud ning ajakirjanduses mitmesuguse arvustuse osaliseks saanud. See on ühenduses kõiksuguste salakohtute — feemikohtute (Femgericht) — tegevuse paljastamisega tähendatud poliitilise politsei ametnikkude poolt; et feemikohtud teatavate parempoolsete parteide teadmisel ja heakskiitmisel tegutsesid ning isegi äärmiste parempoolsete käest ainelist toetust said, siis on ka arusaadav, et poliitilise politsei tegevust osaliselt õige halvapanevalt kritiseeritakse. Muu seas oli olukord umbes poolteise aasta eest vastupidine: siis tehti avalikuks mitmed mõrtsukatööd, mis korda saadeti poliitilistel motiividel äärmiste pahempoolsete poolt ning vastavate ajalehtede arvamine oli teine. Mis puutub lühidalt feemikohtutesse, siis ei saa neid muidugi kohtuteks

nimetada. Salajaste organisatsioonide liikmed annavad organisatsiooni astudes pühaku töötuse kõige jõuga kaasa aidata ülesseatud eesmärkide kättesaamiseks (monarkia või nõukogude valitsus); kui kedagi äraandmises kahtlustatakse, siis astuvad kokku vastava allüksuse juhtivad jõud ning äraandjat otsutatakse hukata; tapmine tehtakse ühele või paarile täitsa ustavale mehele ülesandeks, kes siis ohvri kallal mõrtsukatöö korda saadavad. Sõnagi sellest, et kahtluse alla langenud veel üle kuulatakse ehk temale vähemalt võimalus antakse ennast rehabiliteerida — „põhjustatud“ kahtlusest on küllalt, et inimest hukata. See ongi salakohtute tegevus, milliste tegevuse selgitamiseks Berliini politseipresiidiumi poliitiline politsei on palju kaasa aidanud. Berliini poliitilise politsei tähtsus õigustab selle asutuse tegevust veidi lähemalt vaadelda, seda enam, et — nagu allpool näeme — tema

peale on ka ülesanded pandud, mis rohkem teiste politseihaarude ülesanne. Mõistagi, et poliitilise politsei organisatsioon, ülesanded ja iseloom igas riigis teataval määral peegeldavad riigi poliitilist ja majanduslist ajalugu. Keisri ajal oli sellel Berliini politseipresiidiumi osakonnal — see oli tol ajal osakond VII — sootu teine iseloom kui praegu. Sel ajal oli osakonna tegevus pühendatud tööliste liikumisele ning nende majanduslistele ja poliitilistele koondustele; peale selle oldi erilisel huvitatud veel anarhistidest ning Vene emigrantidest. Praegu on osakonna tegevus pühendatud, nagu tähendatud, äärmiste parempoolsete ja pahempoolsete kavatsuste läbiviimise paraliseerimisele.

Mis puutub osakonna organisatsiooni, siis oleks see lühidalt järgmine. Osakond I-a moodustab enesest üldise kriminaalpolitsei erilise osa. Arusaadavalt ei piirdu poliitilise politsei tegevus Berliini linnaga ning väga tihti tekib vajadus käsi käes töötada teiste linnadega ning Saksamaa osariikidega. Osakonna eriline ülesanne seisab kuritegevuse vastu võitlemises, millel on poliitiline iseloom ehk milles ühel või teisel viisil avalduvad poliitilised motiivid. Esimesel kohal seisavad sellepärast: riigikorra vägivaldselt muutmise katsed, äraandmine, mässud, salaseltsid, riigikorra kaitseseaduse vastu eksimised, poliitilised tapmised, kokkupõrked poliitiliste vaenlaste vahel, mis avalikku julgeolekut ähvardavad, trükiseaduse vastu eksimised, siis üldine jälgimine poliitilise elu arenemisele ning majanduslistele küsimustele poliitiliselt seisukohalt. Osakonna juhiks on direktor Wündisch. Osakond jaguneb seitsmesse jaoskonda (n. nimet. detsernaadid), milliste eesotsas seisavad politsei nõunikud. Viimaste abilisteks on politsei ülemsekretärid (Polizeiobersekretäre) ning inspektorid. Koosseis olevat võrdlemisi õige suur ning ametnikud on jaotatud sise- ning välistöö peale. Välistöö on pandud erilise kriminaaldirektori ja kriminaalametnikkude peale, kes ühte detsernaati kuuluvad. Siit saadetakse neid vastavalt teistesse jaoskondadesse, et erilisi ülesandeid täita: koosolekutel käia, rongikäikudes liikuda, üksikute isikute järele valvet pidada jne. Mõistagi, et poliitilise politsei tegevus praegu pühendatud on nende parteide tegevuse järele valvamisele, mis on ellu kutsutud maksva korra kukutamiseks.

Kappi mässu päevil algas poliitilise po-

litsei võitlus parempoolsete organisatsioonide vastu; Erzbergi ja Rathenau tapmine, riigikorra kaitseseadus, feemikohtute tegevus, Hitleri mässukatse moodustavad selle võitluse tähtsamat osa. Kõik see töö kuulub erilisel kolmandale jaoskonnale. Kuigi praeguse meeoleu järele otsustades parempoolsete riigikorra kukutamise katsed raugenud on, näitavad sarnased asjaolud, nagu hiljuti avalikuks tehtud Ku-Kux-Klani organisatsioon ja välisministri Stresemanni tapmise katse, et kaugeltki veel kõik korras pole. Äärmiste pahempoolsete tegevus sunnib samuti valvel olema. Mäss Kesk-Saksamaal, 1923. a. sügise mäss, 1924. a. kevade mäss jne. oleks kindlasti kurbi tagajärgi annud, kui poliitiline politsei poleks valvel olnud. Ka pahempoolse bolshevismi tegevuse aktiivsus on viimasel aastal tunduvalt vähenenud, kuid siiski ei saa öelda, et see tegevus üldse paraliseeritud oleks. Muu seas on 1923. ja 1924. a. a. mässukatseid veel praegu kohtulikul harutusel, mõned tulevad lähemal ajal Saksa riigikohtus harutamisele. Huvitav on, et poliitiline politsei on omale erilisel palju vaenlasi soetanud just kommunistide tegevuse paraliseerimise tõttu.

Peale kirjeldatud tähtsamate ülesannete on aga Berliini politseipresiidiumi poliitilise osakonna peale veel teised ülesanded pandud, mis sellega seletatav, et poliitiline politsei kriminaalpolitsei osa moodustab. Siia kuuluvad väljamaalaste asjad ja samuti väljarändamise küsimus, mis ka Saksamaal on viimasel ajal erilise tähelepanu osaliseks saanud. Niisugused nähtused, nagu meie kodanikkude väljarändamine Brasiiliasse, on Saksamaal mõistagi hoopis laiemas ulatuses maad võtnud, sest majandusline kitsikus on seal suurem, kui kusagil mujal, ning väljarändamisele meelitamine priipiletite ja teiste sarnaste soodustuste näol õitseb täies hoos. — Väljamaalaste jaoskond ei ole ainult mingi passide väljaandmise büroo. Selle osa ülesandeks on tarbekorral ka valve sisseseadmine ja teostamine võõramaalaste suhtes; selleks astub jaoskond juba ühendusse teiste detsernaatidega. Poliitilised emigrandid on viimastel aastatel eriti Saksamaal aktiivset tegevust avaldama hakanud, mida neil kodumaal võimalik pole; eriti on hakatud vägivalda teel arveid õiendama poliitiliste vastastega. Võiks meele tuletada ainult Kerenski aegse ministri Nabokoffi tapmist. Teiseks oli ja on vaja ühenduses kommunistidega

ja nende mässukatsetega mõni kord Nõukogude Venemaa tegelasi, kes Saksamaal liiguvad, salajase valve alla võtta. Teatavasti äratas omal ajal üldist tähelepanu Nõukogude Venemaa kaubanduslise esituse läbiotsimine, mis oli ühenduses kirjeldatud poliitilise politsei tegevusega. Kommunistide valepasside valmistamise keskkohta avalikukstegemine kuulub samuti siia — see suure tähtsusega asi pole veel senini lõpulikult lahendatud. Siia kuuluvad ka (et näidata kuivõrd laialdased ja tähtsad on poliitilise politsei ülesanded) Talaat-Pasha tapmine ühe armeenlase-üliõpilase poolt, kahe armeenlase tapmine, mitme bulgaarlase ja hiinlase arreteerimine, mis omal ajal väga palju paksu verd sünnitasid. Otsekohele on kõigi sarnaste asjadega passi jaoskonnal ainult tegemist peatusluba andmisega, nende pikendamise või soovimata välismaalaste väljasaatmisega riigi piiridest. Kõige enam muret teeb sellele jaoskonnale venelaste küsimus, sest venelasi-emigrante on Berliinis väga palju ja ühtlasi on just venelased kõige rahutum ja kardetavam ollus võõramaalaste seas. Üldiselt olevat maksma pandud põhimõte, et ainult niisuguste riikide kodanikkude vastu tuleb tarvitusele võtta repressiivseid abinõusid, milliste valitsused Saksa kodanikke maalt välja saadavad, nagu seda tegi mõne aja eest Norra. — Suure tähtsusega on ka ülesanded, mis on pandud väljarändamise jaoskonna peale. Peaülesandeks on oma maa kodanikkude kaitse niisuguste väljarändamise büroode tegevuse eest, mis võimalikult hea kasu saamise otstarbel väljarändajaid ükskõik kuhu toimetavad, teadmises, et mõnikord inimesi otse surma suhu saadetakse või eluaegsesse viletsusse. Sama detsernaadi eriülesannete hulka kuulub prantsuse võõraste leegioni küsimus. Esimestel aastatel peale maailma sõja lõppu läksid paljud noored inimesed, kes ihaldasid midagi elus näha ja läbi elada, võõraste leegioni, eriti okupeeritud maakondadest. Juba läinud aastal ja samuti ka käesoleval aastal võib tähele panna suuremat noorte inimeste tagasivoolu võõraste leegionist. Igast niisugusest juhtumisest antakse teada I-a osakonnale. Väljarändamise jaoskonna tegevus seisab nüüd muu seas sarnaste

isikute ülesotsimises; isikutele pandakse ette oma elu kirjeldada võõraste leegionis, elutingimusi valgustada jne. Sel teel saadud andmed ja teated kasutatakse ära kihutustöö tegemiseks — suuremalt osalt ajalehtede veergudel võõraste leegioni astumise vastu. Kõik kirjeldatud töö on teise detsernaadi ülesandeks.

Lõpuks veel paar sõna riigipolitsei keskkohast (n. nim. Staatspolizeizentrale), mille ülesandeks on salakuulamise vastu võitlemine. Selle jaoskonna tegevus ulatab loomulikult üle terve Saksamaa. Olgugi, et Saksamaa Versailles rahulepingu põhjal enam ei tohiks olla sõjariistus, ei ole naabrite kartus Saksamaa, kui sõjalise jõu vastu veel kaugeltki kadunud. Rahulepingu alusel võib Saksamaa sõjavägi 100.000 meest suur olla, sõjavägi on sealjuures palgaline; kõik suuremad ja kardetavamad sõjariistad on hävitatud, kindlused ära kaotatud, sõjalaevastik hoopis väikseks tehtud jne. Siiski on, nagu tähendatud, võõraste huvi Saksamaa sõjalahaduste vastu võrdlemisi väga suur, ning esimeses järjekorras võiks seda tähendada naaberriikide kohta. Põhjused selleks on selged ja arusaadavad. „Musta kaitseväge“ (schwarze Reichswehr) ellukutsumine on selleks muu seas põhjustanud, sest see must kaitsevägi, mis äärmiste parempoolsete toetusel organiseeriti, pole muud kui reguläär sõjavägi — ainult selle vahega, et see avalikult tegutseda ja sõjaväena esineda ei saa. Samuti on kõiksugused võimlemisühingud, noorte liidud jne. teiste riikide valitsuste tähelepanu oma peale tõmmanud — kuivõrd kõik kartused õigustatud on, see on ise küsimus ja ei kuulu siia. Selge on, et avalikkusse pea midagi selle poliitilise politsei tegevuse harust ei tungi. Ka kohtuistungid kõigis sarnastes asjades on kinnised ning isegi kohtu otsus kuulutatakse välja kinniste uste taga. Statistika aga räägib huvitavat ja selget keelt. 1924. aastal oli kohtulikul harutamisel üle 300 salakuulamise asja. Tähendab, on põhjust huvi tunda Saksa sõjaväe vastu ja leidub alatas isikuid, kes nõus on raha eest kõiki müüma, ka autunnet ja isamaad. Sellest aga selgub, et Berliini poliitilise politsei tegevus ka salakuulamise suhtes raske ja vastutusrikas ülesanne on.

Joobnud olek ja rahurikkumised maal.

Konstaabel A.

Kui lugeda ajalehti, siis saab mulje, nagu ei oleks pühade ajal maal muud, kui külapidudel joobnud olekus kaklemised ja rahurikkumised. Rhk. trs. § 42. järele võib karistada joobnud olekus avalikku kohta ilmumise eest kuni 1½-a. vangistusega käskotsusega. Tegelikult määrab aga rahukohtunik 3 päeva aresti, mitte aga üle 7 päeva, ka retsidivistid ei saa rohkem. On juhtumisi olnud, kus 5 korda joobnud oleku eest karistatud isik on peale 7-päevalise aresti äraistumist arestimajas sealt saadud toiduraha eest omale viina ostis ja teel kodusse lõhkus ühe talumehe aknad puruks. Nii ei ole karistus mõnele hulgusele sel kujul karistuseks. Pealegi ei ole politseinik maal igakord kättesaadav, kus raioonid paarkümmend kilom. pikad. Joomist ja avaliku rahu rikkumist joobnud olekus ei heiduta sellepärast sugugi karistuse kartus, ja isik teab juba ette: kui sisse kukub, siis saab kõige rohkem 7 päeva, mis teda aga sugugi ei kohuta. Sellest siis sarnaste ülestumiste kohutavalt suur arv maal. Tulakse kokku, juuakse alkoholi ja tapetakse üksteist.

Tapmised kakeluses on tingitud joob-

nud olekust. Sellepärast peaks küll tõsisemalt karistust joobnud oleku eest võtma ja retsidivistide kohta ülemmäära tarvitama. See mõjuks otsekohe, kui mitte neile enestele, siis vähemalt kasvavale noorsoole ja ümbrusele. Praeguse korra juures ei saa politsei tarvilisel korral edasi kaevata rahukohtuniku otsuse peale. Kui mõni külahuljus saaks silmnähtavalt joobnud olekus avalikku kohta ilmumise eest 1½ a. vangistust, väheneksid meil küll kaklemised, rahurikkumised ja kodanikud võiksid vabamalt pühade ajal külätänavatel liikuda, kuna praegu peavad nad ettevaatlikud olema, et kusagil joodikute sõimu, kivirahe või nugade alla ei satu.

Selle läbiviimiseks tuleks seaduses vahet teha juhuslikkude kaklejate ja retsidivistide vahel, s. o. teistkordse sissekukumise korral tõuseks karistuse normine. Kolmanda, neljanda korra järele, näit. kahe aasta jooksul, jõutakse juba ülemmäärani, s. o. 1½ aastat vangistust. Kes aga kaklemisel kedagi on haavanud, seda võiks karistada kohe ülemmäära järele; niisama peaks ka teisi kvalifitseerivaid asjaolusid arvesse võtma.

Württembergi politseikool.

Politseinõunik Boxler.

Õigusliseks aluseks Württembergi politseikooli tegevusele, mis peale Württembergi politsei osalist riigistamist algas, on siseministeeriumi korraldus 14. juulist 1924. a. välis- ja kriminaalpolitsei ametnikkude kutsehariduse edendamise kohta. Riiklise politseikooli ülesandeks on seega välis- ja kriminaalpolitsei ametnikkude hariduse tõstmine ning laiendamine. Eriliselt on politseikooli ülesandeks noori, teenistusse astunud politseiametnikke ette valmistada politseiniku elukutsele, samuti ka võimaldada kutsehariduse saamist riikliste politseiasutuste ametnikkudele selleks, et neil avaneks võimalus pääseda kõrgematele kohtadele. Politseikooli ülesannete hulka kuulub ka omavalitsuste politseiametnikkude õpetamine.

Württembergi politseikool on ühendatud Stuttgardi politseipresiidiumiga ning allub politseipresidendile. Politseikooli ülemaks

on kõrgem ametnik kohtuministeeriumist. Õppejõud koosnevad suuremalt osalt riiklise politsei ametnikkudest, kes kohustatud on loenguid pidama ja õppetööst osa võtma. Mingisugusi koolirahasid kasvandikkudelt ei nõuta.

Välis- ja kriminaalpolitsei ametnikkude määramine on üldiselt seotud politseikooli kursuse läbikuulamisega ja eksamite sooritamisega. Erandid on ette nähtud ainult nende ametnikkude kasuks, kes on sooritanud katse ehk administratiiv alal ehk mingisuguse teise vastava eksami. Ametisse määramine ripub ära politseikoolis käimisest järgmiselt:

1) Välipolitseis. Kordnikuks „Polizei-wachtmeister'i" aukraadis võib saada ainult see, kes on kuulanud läbi kursuse, mis on määratud Polizeiwachtmeister'i kandidaatidele ning vastava eksami sooritanud. See kord maksab ka sandarmite

suhtes. Politsei komissariks võib nimetada ainult isikuid, kes on kuulnud läbi kursuse, mis on määratud politseikomissaridele ning sooritanud vastava eksami. Kõrgemaks ülemuseks („oberer Vorgesetzter“) määramine ripub jällegi ära vastavast kursusest osavõtmisest ning tarviliku eksami sooritamist. 2) Kriminaalpolitseis. Agendiks vanemas aukraadis („Kriminaloberwachtmeister“) võib saada kursusest osavõtmise järele, mis on määratud Kriminaloberwachtmeister'ite kandidaatidele, ning peale vastava katse sooritamist. Kriminaalpolitsei ülemkomissariks võib määrata ehk ülendada ainult isikuid, kes on kuulnud läbi kursuse ning annud eksami, mis ette nähtud kriminaalpolitsei ülemkomissaridele. Vanemaks ametnikuks määramine on samuti tehtud ärarippuvaks politseikooli vastava kursuse osavõtmisest ning eksami sooritamist.

Luba saamine kursustest osavõtmiseks politseikoolis on osaliselt ärarippuvaks tehtud eelkatsete sooritamist. Peakatsed järgnevad otsekohe peale vastava kursuse lõppemist. Kursuste kestvus on mitmesugune ja ripub ära kohtadest, kuhu kandideerivad kasvandikud. Siseministeeriumi korraldus 14. juulist 1924. a. näeb täpselt ette ka peakatsete pidamise korra, samuti katsetööde hindamise ja katsetunnistuste väljaandmise korra.

Mis nüüd puutub kursustesse enestesse, siis tuleks Polzeiwachtmeisterite kandidaatide kursuste kohta öelda järgmist. Kursused jagunevad praktilisse ja teoreetilisse ossa. Teoreetiline õppus kestab umbes 3½ kuud, praktiline ettevalmistamine seisab kolmekuulises teenistuses, kusjuures kandidaadid harilikku välispolitsei ametniku teenistust õpivad ühe suurema riiklise politsei keskasutuse juures. Õpetamise sihiks on kasvatada isikuid, kes tunneks iseseisvat tänava teenistust ja samuti sandarmite ülesandeid. Loengute ülesandeks on anda kasvandikkudele tarvilikka teadmisi politsei ja kriminaalõiguse aladelt nii palju, kui see vaja on ülaltähendatud sihi kättesaamiseks. Samuti õpetatakse kokku seadma lihtsamaid ettekandeid ja teadaandeid. Õppekavas eneses on ette nähtud muu seas järgmised ained: 1) välispolitsei sisemäärustik, mis sisaldab: politsei ametniku üldised ülesanded ja kohused; vahekord ülemustega ja kaasteenijatega; üldine teenistusline vahekord; eksimised teenistusülesannete täitmise suhtes ja distsiplinaarkaristused; välisteenistus; ülevalpidamine eriliste juh-

tumiste korral; sõjariistade tarvitamine, ümberkäimine vangidega. 2) Kodaniku teadus. 3) Lihtsamate ettekannete ja teadaannete kokkuseadmine. 4) Sideteenistus, kusjuures erilist rõhku pannakse telefoni ja telegraafi side peale ning sellega tutvunemiseks saadetakse õpilasi Stuttgarti politseipresiidiumi telefoni keskjaama. Häire tulekahju korral. 5) Arstiabi. 6) Tutvunemine kombulspolitsei, poliitilise politsei ja välismaalaste politsei ülesannetega. 7) Seltsidesse, koosolekutesse, trükitoodetesse, reklaamiasjandusse puutuvad seadused, määrused ja korraldused. 8) Teedepolitsei, ehitus-, tulekahju-, teravishoiu- ja tööstuspolitsei ja selle ülesanded. 9) Metsapolitsei, vee-, jahi- ja kalapüügi politsei ja selle ülesanded. 10) Nuhtluseadus. 11) Kriminaal-kohtupidamise seadus. 12) Majanduspolitsei. 13) Tsiviilseadus. 14) Kursuse kestvuse ajal ehk enne kursuste algust maksmata pandud seadused ja määrused. 15) Praktiliste küsimuste harutamine ning kirjalikkude ülesannete täitmine kõikidel õppekavas ettenähtud aladel.

Politsei komissaride kandidaatidele peetavad kursused kestavad läbisegi kuus nädalat. Õpetamise sihiks on kasvatada ametnikke, kes kõlbaksid ülemusteks tänava teenistuse suhtes ning raioonide ja jaoskondade ülemateks väiksemate politseüksuste juures. Kursuse ülesandeks on osalt uuendada teadmisi, mis saadud Polzeiwachtmeisteritele määratud kursustelt, osalt neid teadmisi laiendada, arvesse võttes asjaolu, et ametnikud on vahe ajal, olles praktilises teenistuses, suuremaid kogemusi omandanud. Selle tõttu on siis ka õppekava suurem ning sellesse on võetud muu seas: praktiline õppus, kuidas alluvate ametnikkude õpetamist toimetada, täielikkude teadaannete ja ettekannete kokkuseadmine keerulisemate ja tähtsamate sündmuste kohta välisteenistuses, kriminalistika üldjoontes, kaubandusõigus, sotsiaalkinnituse üldõpetus ja tsiviilkohtupidamise kord.

Kõrgemate ametnikkude kursus politseikoolis jaguneb jällegi kahte ossa, samuti nagu kursus alamatele ametnikkudele: praktilisse ja teoreetilisse ossa. Teoreetiline õppus kestab ligikaudu kaks kuud. Õpetamise ülesandeks on siin juba nende õigusteaduse alade käsitlemine, milliste teadmine ja põhjalik tundmine juhtivatele välispolitsei ametnikkudele vaja läheb peale nende alade, mida käsitletakse alamatel kursustel. Vastavalt sellele on

õppekava võrdlemisi õige suur. Praktiline ettevalmistus kestab kümme kuud; see kursuse osa võetakse läbi Stuttgardi politseipresiidiumi juures. — Juure võiks kõigele sellele veel lisada, et kõrgema kursuse eksamite sooritamisel katseid ka nende ainete kohta peab sooritama, mis alamatel kursustel läbi võetud.

Kriminaalpolitsei agentide kursus kestab neli kuud. Sellest võivad osa võtta vanemas aukraadis olevad välispolitsei kordnikud, Polizeiwachtmeisterid ja Polizeioberwachtmeisterid ning sandarmid. Õppus jaguneb praktilisse ja teoreetilisse ossa. Praktiline osa võetakse läbi Stuttgardi politseipresiidiumi kriminaalosakonna juures ning käib käsi-käes teoreetiliste ainete käsitlemisega. Õpetamise sihiks on välja õpetada ametnikke, kes suudaksid ülesandeid täita, mis on peale pandud kriminaalpolitsei alamatele ametnikkudele. Kursuse ülesandeks on nende teadmiste laiendamine, mis on saadud välispolitsei alamatele ametnikkudele määratud kursustelt, eriti nuhtlusseaduse ja kriminaal-kohtupidamise seaduse aladelt, samuti ka tutvustamine kriminaalpolitsei organisatsioon ja ülesanded, kriminaaltaktika ja kriminaaltehnika.

Kriminaalpolitsei ülemkomissaride kursuse kestvus on kuus nädalat; kursusest võivad osa võtta kriminaalkomissarid ja vanemad kriminaalpolitsei agendid, kes vähemalt viis aastat teeninud. Ka siin näeb õppekava ette teadmiste süvendamist järgmistel aladel: nuhtlusseadus, kriminaal-kohtupidamise seadus, majanduspolitsei, kaubandusõigus, vekslõigus, üldjoontes, tsiviilõigus, tsiviil-kohtupidamise seadus, kodanikuteadus; ühtlasi antakse ülevaadet üldse politsei organisatsioonidest ja üksikute politseiharude tegevusest ja ülesannetest ning politseide koostöötamisest teine-teisega.

Kriminaalpolitsei kõrgemate ametnik-

kude kursus vältab neli nädalat kursusest võivad osa võtta kriminaalinspektorid ning kriminaalpolitsei ülemkomissarid, kes vähemalt kolm aastat juhtival kohal on teeninud. Õpetamise sihiks on ette valmistada kriminaalpolitsei juhtivaid jõude. Kursuste ülesandeks on kõikide nende alade käsitlemine, mis peale alamatele ametnikkudele määratud kursustel läbivõetud ainete tarvilikud on kriminaalpolitsei juhtimiseks. Õppekavas on ette nähtud vähemate trahviseaduste käsitlemine, riigiõigus, tsiviil-kohtupidamise kord, sotsiaalkinnitus, kriminaalõigus, tsiviilõigus ja kaubandusõigus.

Peale politseiametnikkude õpetamist koolis, on Württembergi riiklise politseiüksuste juhatajatele ülesandeks tehtud omalt poolt alluvate ametnikkude hariduse ja ametalaste teadmiste tõstmiseks kõik abinõud tarvitusele võtta, eriti vastavaid õppusi korraldada. Esimeses järjekorras peab läbi võetama uusi seadusi ja määrusi ning korraldusi; tuleb läbirääkimisi pidada tegelikus teenistuses juhtunud sündmuste kohta ning praktilisi näpunäiteid anda. Selle kõrval tuleb jõudumööda katsetada ka üldaineid käsitada ning füüsilise kasvatuse peale (võimlemine, ujumine jne.) tähelepanu pöörata.

Mis puutub poliitilise politsei kõrgemate ametnikkude kutseharidusse, siis võib neid vastava ülemuse loal kõikidele kursustele vastu võtta, samuti võivad nemad katseid sooritada kõikide loetletud kursuste ulatuses; neil ei ole vaja kõrgemast kursusest osavõtmiseks eksami sooritada vastava alama kursuse õppekava ulatuses.

Samuti on võimalus antud ka omavalitsuste politseide ametnikkudele politseikooli kursustest osa võtta. Küsimust, kas viimaseid kooli võtta, otsustab kooli juhatus ärarippuvalt sellest, kui palju on vastaval kursusel vakant kohti.

Ametlik osa.

Käsukirjaga 13. veebruarist s. a. nr. 7
siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsus 10. veebruarist s. a. (prot. nr. 18, p. 1): „Kinnitada Tallinna-Harju prefekti ametisse senine Tallinna linna politseiülem k. t. õigusteadlane Oskar Tolmoff.“

Piirivalve valitsuse ülem k käsukirjaga
9. veebruarist s. a. nr. 11

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse poolt 3. II. s. a. kinnitatud piirivalve valvurite ja meriväelaste varustuse hinnad 1926. a. peale:

- 1) Sääreaga saapad 1800.—
- 2) Poolsaapad 1200.—

3) Pooltallad ja kontsaplekid, kompl.	160.—
4) Ihusärk	240.—
5) Aluspüksid	180.—
6) Käterätikud	60.—
7) Jalarätikud, paar	60.—
8) Voodilina	300.—
9) Padjapüür	90.—
10) Magamiskott	450.—
11) Padjakott	120.—
12) Villased kindad	150.—
13) Vooditekk	1050.—
14) Elektrilamp	100.—
15) Elektrilambi patareid	35.—
16) Sviiter	700.—

Politseidirektori käsukirjaga 15. veebruarist nr. 6:

Siseministri resolutsiooniga 13. veebruarist s. a. on politsei vanem assistent

Albert V a s s i l kinnitatud Irboska jaoskonna politseikomissariks Petserimaal, arvates 20. veebruarist s. a.

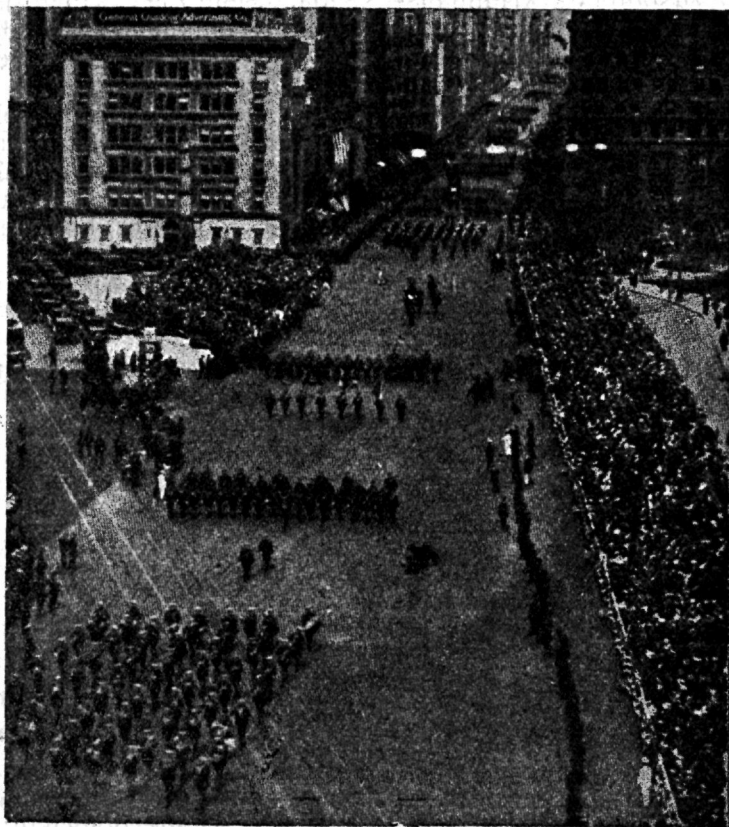
Siseministri resolutsiooniga 13. veebruarist s. a. on senine Järva-Jaani jaoskonna politseikomissar Mihkel L e m b i t paigutatud ümber koosseisude vähenemise pärast Türi jaoskonna politsei abikomissari kohale, arvates 20. veebruarist s. a.

5. jaoskonna konstaabel Tallinnas, Vladimir T a n g on vabastatud ametist omal palvel, arvates 10. veebruarist s. a.

Velise II. raiooni konstaabel Läänemaal Gustav J u u l m a n on vabastatud ametist omal palvel, arvates 21. veebruarist s. a.

Velise II. raiooni konstaabli k. t. Läänemaal on määratud Haapsalu jaoskonna kordnik Hugo A d a m s o n, arvates 1. märtsist s. a.

Väljamaalt.

Politsei paraad New-York'is 1925 a.

Ministri abi kuritegijana.

Mõne aja eest tegi Argentiina politsei kindlaks, et üks kõrgematest riigiametnikkudest naistega kauplemisega tegemist teeb, mis üldist tähelpanu ja meelepaha äratas. Nimelt arreteeriti 23. jaanuaril Buenos-Aires'is sõjaministri abi Cortez, keda kahtlustati naistega kauplemises ja salakuulamise ühe Argentiina naaberriigi kasuks. Varsti selgus küll, et esialgne kahtlus salakuulamise kohta on alusetu, kuna aga elava kaubaga kauplemine tõendusid leidis. Cortez kuulus kõige paremasse seltskonda ning teda tunti kui tublit ametnikku ja elurõõmust meest. Peale Cortezi ülekuulamist võeti sama öö jooksul veel kolm kõrgemat sõjaväelast vahi alla, kes samuti sõjaministeeriumis ametis ja kes ühes oma ülemusega kuritegusid toime panid. Edaspidine uurimine andis üllatavaid tagajärgi ja näitas, et tegemist on väga kavala ja ettevaatlikult tegutseva kuritegijaga. Kuna tema päeval peale tööaja paremas seltskonnas liikus, tunti teda ühtlasi kui vana ja alalist viimase järgu kõrtside võõrast, kus tema ööd mööda saatis kahtlases seltskonnas. Sellejuures kasutas mees oma kõrget kohta ja lõi sidemeid selleks, et vast sisse sõitnud naisterahvaid Buenos-Aires'i öölokaalide ja lõbumajade omanikkudele ära müüa. Senini on uurimine selgeks teinud, et Cortez üldse 850 naisterahva ümber on öölokaalide omanikkudele ära müünud. Väike osa naistest jäeti Buenos-Aires'i, kuna suurem arv saadeti provintsi ja Brasiiliasse.

Tervised kodumaalt.

Berliinis seadis keegi noor meesterahvas, kes ennast üliõpilaseks armastab nimetada, oma moodi rekordi üles pettustes. Tema on umbes 23—25-aastane, on hästi riietatud, väljaastumine on hea ja oskus teiste usaldust võita nähtavasti väga suur. Mees tegutseb kaunis omapäraselt. Tema tegutseb Berliinis ainult möbleeritud tubade väljaüürijate juures, kes tubasid üürivad üliõpilastele. Sündmuste käik on alati järgmine. N. nim. üliõpilane ilmub korteriomaniku juure ajal, mil allüürnik viibib ülikoolis, ja seletab, et tema on pärit üliõpilasega ühest linnast ja et tema parajasti kodulinnast tuleb. Sõbra vanemad olevat temale pakikese kaasa annud, mille tema aga koju jätnud. Mõnikord seletab mees, et pakis olevat toiduained. Teine kord seletab, et talle edasitoimetamiseks kaasa antud pesu jne. Tema aga

ei olevat pakki kaasa võtnud sellepärast, et temal vaja kõige pealt öele asju üle anda, mis tema kohvrikeses; viimane on mehel alati kaasas. Mingisuguse ettekäände all oskab tema ikka korteri perenaist sundida mitu korda toast lahkuma: kord palub tema paberit sõbra paki jaoks, kord nõu või ehk teiste toiduainete jaoks jne. Niipea kui perenaine toast lahkunud, algab kiire „töö”. Kõik asjad, millistel vähegi väärtust, pakitakse kaasavõetud kohvrisesse. Lõpuks — kui ikka veel pole aega jätkunud kõikide väärtuslikumate asjade varastamiseks — palub tema paberit, et sõbrale veel paar sõna kirjutada. Siis palub tema sõbrale veel terviseid kodumaalt üleanda ning kaob oma saagiga. Mõne aja pärast, kui üürnik tagasi tuleb, selgub korteripidaja suureks üllatuseks, et häbematu kuritegija poolt on vargus toime pandud. Imelik on kõige selle juures veel asjaolu, et keegi korteripidajatest ei suuda hästi kelmi välimust kirjeldada, kes oskab nii huvitavat juttu vesta ja tähelpanu pöörata kõrvalistele asjaoludele, et keegi teda ennast lähemalt ei silmitse. Senini on kriminaalpolitseile teada antud juba üle 200 juhtumise, kuna mees veel tabamata.

Surmanuhtlus valeraha tegijatele.

Väike liitu kuuluvate riikide siseministeeriumide esitajate konverentsil, mis mõne aja eest ära peeti, otsustati kaalumisele võtta projekt, mille põhjal valeraha tegijaid karistatakse surmanuhtlusega. Kuna esitajatel erästel sarnaseid volitusi ei olnud, mis oieks lubanud nii kaugele mineva eelnõu suhtes seisukohta võtta, lepiti kokku, et iga esitaja oma valitsust kavaga tutvustab ja katsub ühtlasi mõju avaldada projekti heakskiitmise suunas.

Kui politseinikul veab.

Mõne aja eest pani Saksamaal keegi kriminaalametnik tähele kaht kuritegijat, keda ametivõimud juba pikemat aega otsisid taga. Ametnik asus otsekohe kuritegijate kinnivõtmisele. Viimased aga said parajal ajal aru, et neid jälgitakse ning püüdsid põgeneda. Kõik sündis Niederschöneweide jaama lähedal ning kuritegijad hüppasid parajasti ärasõitvale rongile, ka ametnikul läks korda rongile hüppata, mida tagaetatavad nägid. Sõidul hüppasid kuritegijad rongilt maha ning nende järgi ka ametnik. Kuritegijad põgenesid raudteeroopaid mööda, sellejuures ei pannud neid tagaajaja ametnik rongi õigel ajal tähele, mis jaama sõitis.

Ametnik jäi rongi alla, kuid kuritegijate imestuseks sündis see nii õnnelikult, et mehega midagi ei juhtunud. Tema kargas maast ja jatkas tagaajamist. Pöörane jant läks kuni Treptovi jaamani, kus nii hästi kuritegijatel kui ka ametnikul läks korda väljasõitvale rongile hüpatä: esimesed pääsesid esimesse vagunisse, viimane eelviimsesse. Kohe peale rongi väljasõitu jaamast hüppasid kuritegijad uuesti rongilt, ametnik jällegi järgi ning teist korda nii õnnelt, et tema vastutuleva veduri alla jäi. Kuid ka teisel korral ei juhtunud midagi ametnikuga, kes väsimata jatkas kuritegijate tagaajamist. Lõpuks läks ametnikul juhulikult möödaminejate abil tõesti korda kuritegijaid kinni võtta ja neid trellide taha toimetada.

Karistuse määramine vannutatud meeste poolt.

Prantsuse senati liikme Bonnevet'i poolt töötati läinud aastal välja tähtis seaduseelnõu, mille kohta senat avaldas veebruarikuu algul oma nõusolekut. Projekt, mis ette näeb vannutatud meeste kohtu täitsa uutele alustele seadmist, kiideti heaks ka valitsuse poolt ning võib arvata, et seaduse vastuvõtmine saadikute koja poolt veel käesoleva aasta esimesel poolel sünnib. Uus põhimõte, mis kavatakse esitatud eelnõuga maksma panna, on vannutatud meeste koostöötamine kohtunikudena karistuse määra kindlakstegemisel. Maksvaks jääb sellejuures praeguses ulatuses ja praegustel alustel vannutatud meeste õigus otsustada kas kaebalune on üldse süüdi või mitte. Tõuke andis seaduseelnõu väljatöötamiseks see asjaolu, et vannutatud mehed, nagu tegelik elu näitab, tihtipeale kaebaluse õigeks mõistavad, selle peale vaatamata, et viimase süü on küllaldaselt tõendatud, ainult sellepärast, et ettepanud karistuse määr on liig suur, võrreldes kordasaadetud kuriteoga, mispärast paremaks arvatakse süüalusi üldse õigeks mõista. Avalik arvamine aga ei saa harilikult neist motiividest aru, süüdistatakse vannutatud mehi, kohtunikke jne. ning kõige selle ärahoidmiseks töötas senaator Bonnevet kõne all oleva projekti välja. Kui seadus vastu võetakse, siis kujuneb asja harutamine ja karistuse määramine prantsuse vannutatud meeste kohtus tulevikus järgmiselt. Peale asja harutamise lõpu läheb kohtu eesistuja ühes liigetega nõupidamise tupp, kuhu tulevad ka vannutatud mehed, et ühes koos kinnisel istungil karistuse määra

kindlaks teha. Kohtu eesistuja selgitab kõigile, missugused karistused võivad seaduse järele vastava kuriteo suhtes üldse kõne alla tulla: siis antakse igale koosolijale tühi paber, millele igäüks märgib karistuse, mis tema arvates tuleks kohtualusele määrata. Kohtu eesistuja, kes ühes kohtu liigetega viimasena oma sedeli ära annab, korjab sedelid kokku, ning hääle enamuse alusel määratakse kindlaks karistus. Kui hääletamine tagajärgi ei anna, asutakse uuesti hääletamisele, kusjuures aga raskemad karistused ära langevad. — Nagu prantsuse ajakirjanduses avaldatud arvamistest näha, pooldavad juriidilised ringkonnad senati poolt heakskiidetud ja soovitatud vannutatud meeste kohtu reformi.

Omapärane kelmus.

Jaanuarikuu viimastel päevadel lõppes Londonis huvitav kohtuprotsess, mille tulemuseks oli kolme venna: Alexis, Henry ja Valter Mandeville kinnimõistmine kuueks aastaks. Mis seda protsessi eriliselt huvitavaks teeb, on asjaolu, et vennad rohkem kui 25 aastat head elu elasid ainult toimepandud kuritegude tõttu ja et neid kunagi ei suudetud kahjutuks teha. Nagu Londoni lehed arvavad, sundisid viimaste aastate raskemad majanduslikud väljavaated vendi väiksema ettevõttega töötama, kui seni ajani, millega ka seletatav nende lõpulik sissekukkumine ja kinnimõistmine. — Mandevilles ajasid äri, mis Londonis tuntud nime all „Bucket-shop”. Viimase nimetuse all mõistetakse äri, mis börsi komisjoni äri ajab, sellejuures aga kunagi ostetud või müüdüd väärtpabereid, kraami jne. tegelikult ei müüda ega osteta; kõik operatsioonid sünnivad fiktiivselt, teiste sõnadega, terve asi on oma moodi hasartmäng. Äri ootab seni kaua kursside muutmise peale, kui viimased äritegijate kahjuks muutuvad, nii et äri õieti kunagi ei kaota, ärisõbrad aga alati sisse makstud kindlustuse osast ilma jäävad. Kui siiski juhtub, et keegi kord võitnud, siis ei maksa Bucket-shop saadud raha välja, vaid jätab raha rahulikult maksmata — võit on saavutatud tänu keelatud mängule ning kohtusse kaevata ei saa. Kui asi päris halb, kuulutab äri end pankrotiks. Umbes 25 a. eest algas õieti hasartline mäng Londoni börsil, s. o. siis, kui Lõuna-Afrika kulla-kaevandused suurt tulu tooma hakkasid. Keegi ameeriklane leidis tol ajal „Bucket-shop” süsteemi, ning tema õpilased jatka-

sid musta äri. Vennad Mandevilles asutasid „London and Paris Exchange” kontori ja tegid alguses head äri. Vahepeal — 1904. aastal — hakkas nende käsi halvemini käima, kuid tekkinud raskustest saadi võrdlemisi kergelt ja ruttu üle. Asutati osakondi, astuti ühendusse tähtsamate tegelastega, anti isegi oma aegkiri välja. 1909. aastal kuulutas äri end pankrotti — võlad ulatasid 425 tuhande naelani, varandust leidis kõigest kolme naela väärtuses. Varsti aga algasid vennad uuesti tegevust, asutati terve rida sama-suguseid ettevõtteid, nagu varemaltki: „Financial Mail and Exchange”, „Financial Mail and Exchange” jne. Anti välja aegkiri „Financial Mail”, mis pidi publikut juure tõmbama. Asi kestis kuni läinud aastani ning mehed jäid uuesti pankrotti. Nüüd aga ei õnnestunud enam asi, vahepeal sai politsei vendade õige tegevuse iseloomu jälgile ning mehed võeti vahi alla.

„Mopri” tegevusaruanne.

26. jaan. astus kokku Moskvas Mopri (rahvusvaheline organisatsioon abiandmiseks revolutsionääridele) keskkomitee täiskogu. Muu seas anti aru ka Mopri tegevuse üle möödunud aja kohta. Järgmised arvud, mis võetud Venemaa ametlikudest aruannetest, näitavad järgmist pilti. 1. jaanuaril 1925. a. oli „Mopri” liigete arv Nõukogude Venemaal 3.717.000, 1. oktoobril 1925. a. oli see arv juba tõusnud üle 5 miljoni. Rakukeste arv oli 1. oktoobril 1925. a. 43.000. Sotsiaalselt koosneb organisatsioon: 39% töölistest, 22% talupoegadest, 29% ametnikkudest ja 10% muudest. Mis puutub organisatsiooni kõige tähtsamasse — rahalisse — külge, siis oli selle käsutada: 1923. a. — 282.000 rubla, 1924. a. — 2.151.000 rubla ning 11 kuu jooksul 1925. a. — 2.800.000

rubla. „Mopri” organisatsiooni agiteerimise tööga ollakse üldiselt väga rahul ning juhitakse tähelepanu sellele, et aastate jooksul on korda läinud masside huvi organisatsiooni vastu äratada ja tõsta. On asutatud grupe, milliste ülesandeks on uurida tööliste liikumist kodanlikes riikides ja samuti neid abinõusid, mis on teistes riikides tarvitusele võetud kommunistlike tööliste liikumise vastu võitlemiseks ja mahasurumiseks. Ka „Mopri” kirjastamise ülesanded on vahepeal tähtsal määral suurenenud. 1925. aasta jooksul anti välja mitmesugust kirjandust, mis pea erandita määratud kihutustöö tegemiseks, üldse 7 milj. teisendis. Üldse anti välja märtsikuul 1923. a. kuni 1. oktoobrini 1925. a. mitmesugust kirjandust 10,5 milj. eksemplaris. Tähtendatud arvud näitavad kõne all oleva organisatsiooni õige suurt kasvu ja ühtlasi, kui tähtsaks teguriks tema on muutunud Nõukogude Venemaa elus ja tegevuses üle ilma.

Nälgiv timukas.

Ameerika Ühisriikide New-Yorgi osariigi timukas palus ennast hiljuti, nagu teatavad Ühisriikide ajalehed, ametist vabastada, sellepärast, et tema sissetulekud ei võimalda temale eluülespidamist. Mees, kes omas elus on kaunis palju kohtu otsusi täide saatnud, on raskes seisukorras. Asi seisab selles, et mees kuuviisi palka ei saa, nagu teised ametnikud ja teenijad, vaid et temale iga kord tasu makstakse. Iga otsuse täideviimise eest maksetakse temale 150 dollarit; praegu olevat isikute arv, keda New-Yorgi osariigis aasta jooksul surmaga nuheldakse, keskmiselt kuus, nii et timuka aastane sissetulek kõigub 900 dollari ümber, millest aga ei jatku elamiseks; see ongi timuka lahkumise palve põhjuseks.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Amelkin, Andres, nr. 185. (25033)
Lindeberg, Richard, nr. 905. (25033)
Schulin, Mihail, nr. 1446/92. (25033)
Mägi, Eduard, nr. 659. (25033)
Peedo, Hilda, nr. 1497. (25033)
Borodkin, Anastasia, nr. 49. (25033)
Ildo, Voldemar, nr. 707. (25033)

Vaino, Karl, nr. 250. (25033)
Gräsnov, Vassili, nr. 396. (25033)
Loväsin, Ivan, nr. 1170. (25033)
Mesi, Mihkel, nr. 532. (25033)
Ilves, Jaan, nr. 162. (25033)
Lääne, Maali, nr. 179. (25033)
Melnikov, Ivan, nr. 46. (25033)
Virves, Johannes Aleksandri p. (31420)
Olema, Anna, nr. 1723. (31876)

- Krasmus, Aleksander, nr. 595. (31877)
- Jõekäär, Linda Jaagu t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt. (32534)
- Kurvits, August Tooma p., v. a. Riidaja vallaval. 1923 a. (32534)
- Jalak, Mats Johani p., v. a. Tuhalaane vallaval. (32534)
- Siimann, Rudolf Mihkli p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 1922 a. (32534)
- Elbing, Tõnis Mardi p., v. a. Vastemõisa vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 22. (32534)
- Amm, Andres Andrese p., v. a. Holstre vallaval. 1919 a. (32534)
- Kõpp, Hendrik Villemi p., v. a. Riidaja vallaval. (32534)
- Kütt, Johan Johani p., v. a. Tuhalaane vallaval. (32534)
- Pori, Martin Jaagu p., v. a. Viljandi vallaval. 1924 a. (32534)
- Viir, Mihkel Peetri p., v. a. Tahkuranna vallaval. 2. 2. 20 a. nr. 75. (32535)
- Neumann, Martin Ado p., v. a. Viljandi vallaval. (32535)
- Hansen, Karl Jaani p., v. a. Olustvere vallaval. 25. 5. 21 a. nr. 958. (32536)
- Tõlp, Johan Mardi p., v. a. Tarvastu vallaval. 1920 a. (32536)
- Tomson, Jüri Anu p., v. a. Uue-Võidu vallaval. (32537)
- Lipp, Emma Tõnise t., v. a. Kärstna vallaval. 1924 a. (32537)
- Ritso, Hilda Hansu t., v. a. Kaarli vallaval. 1920 a. (32537)
- Tirmann, Hans Hansu p., v. a. Taevere vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 153. (32537)
- Vunk, Adele Jakobi t., v. a. Ingliste vallaval. (32537)
- Sakeus, Jaan Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 20. 9. 20 a. nr. 1363. (32537)
- Priidel, Hans Hansu p., v. a. Tarvastu vallaval. (32537)
- Madisson, Johan Tõnise p., v. a. Tarvastu vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 722. (32537)
- Pehk, Elisabeth Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. nr. 1241. (32643)
- Jukka, Valter Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 19. 12. 24 a. nr. 2312. (32890)
- Valdschneep, Maria Juhani t., v. a. Keruu vallaval. 2. 5. 22 a. nr. 35. (32889)
- Weltmann, Pauline Mihkli t., v. a. Keila vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 634. (32892)
- Sannik, Miina Tooma t., v. a. Loona vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 599. (32893)
- Gustal, Johannes Kristjani p., v. a. Kloostri vallaval. 1. 5. 20 a. nr. 1280. (32894)
- Tulk, Mihkel Antoni p., v. a. Kogula vallaval. 20. 4. 20 a. nr. 81. (32895)
- Kivipuur, Mari Jüri t., v. a. Keila vallaval. 21. 1. 25 a. nr. 1234. (32896)
- Peilmann, Peeter Juhani p., v. a. Keila vallaval. 26. 3. 20 a. nr. 1649. (32897)
- Jaenberg, Juuli Karli t., v. a. Kloostri vallaval. 1. 9. 22 a. nr. 1865. (32898)
- Sokmann, Anna Miina t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 22. 1. 20 a. nr. 7131. (32899)
- Lootsmann, Jaan Jüri p., v. a. Paatsalu vallaval. 1919 a. nr. 77. (33244)
- Treiberg, Jaan Hansu p., v. a. Massu vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 570. (33245)
- Jalakas, Jüri Jaani p., v. a. Lihula vallaval. 23. 1. 20 a. nr. 712. (33247)
- Kreek, Mihkel Jaani p., v. a. Lihula vallaval. 11. 1. 21 a. nr. 1336. (33248)
- Rehepapp, Mihkel Mari p., v. a. Lihula vallaval. 19. 3. 23 a. nr. 45. (33249)
- Keenas, Mari Jüri t., v. a. Vigala vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 444. (33447)
- Tonna, Jaan Jaani p., v. a. Velise vallaval. 22. 9. 20 a. nr. 654. (33448)
- Krabi, Anette Jaani t., v. a. Harku vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 844. (33449)
- Vinter, Liisa Jakobi t., v. a. Märjamaa vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 367. (33450)
- Ajaots, Jüri Jüri p., v. a. Vigala vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 986. (36651)
- Reier, Ado Jüri p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 28. 11. 19 a. nr. 93. (33759)
- Mikado, Herbert Johani p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 13. 1. 23 a. nr. 113. (33756)
- Lentsment, Liisa Aleksandri t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 3. 5. 23 a. nr. 588. (33755)
- Loginov, Nikandra Ivani p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 2036. (33754)
- Teikes, Tõnis Hansu p., v. a. Viiratsi vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 70. (33753)
- Jürisson, Jüri Peedu p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 27. 11. 19 a. nr. 20. (33752)
- Aduson, Emilie Katariina Augusti t., v. a. Viljandi maak. pol. 4. jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1055. (33751)
- Kahm, Kata Jüri t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 26. 11. 19 a. nr. 750. (34039)

- Suits, Margarethe Jüri t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 3. 5. 22 a. nr. 3600. (34040)
- Kaasik, Jakob Hindreku p., v. a. Võnnu vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 110. (34041)
- Berkmann, August Siimu p., v. a. Sutlepa vallaval. 27. 1. 21 a. nr. 498. (34043)
- Ränk, Helene Kirilli t., v. a. Lummada vallaval. 26. 5. 22 a. nr. 1414. (34044)
- Kippar, Jakob Eduard Juhani p., v. a. Vao vallaval. 6. 3. 20 a. nr. 663. (34400)
- Peili, Karl Mihkli p., v. a. Avanduse vallaval. 10. 9. 24 a. nr. 278. (36601)
- Rott, Erna Gustavi t., v. a. Anija vallaval. 9. 5. 25 a. nr. 93. (34628)
- Heinapuu, Ernst Juhani p., v. a. Kärda alevival. 1.6. 22 a. nr. 779. (34629)
- Verkraud, Aleksander Johannes Mari p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 23. 11. 20 a. nr. 4558. (34630)
- Kulatam, Jaan Matsi p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 26. 11. 19 a. nr. 448. (34631)
- Kulatam, Mai Tooma t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1104. (34632)
- Grauberg, Eliise Jüri t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 26. 11. 19 a. nr. 292. (34633)
- Laul, Isak Jüri p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 10. 12. 19 a. nr. 2179. (34634)
- Vene, Nikolai Juhani p., v. a. Nõmme pol. jsk. 26. 3. 23 a. nr. 176/056076. (34635)
- Kreidner, Sofie Kristjani t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 28. 4. 20 a. nr. 5156. (34636)
- Koslovsky, Karl-Rotman Augusti p., isikutunnistus (Nansen'i pass), v. a. politsei peavalitsuselt 12. 6. 24 a. nr. 8742/16495. (34637)
- Klaas, Hugo Tõnu p., v. a. Pada vallaval. 2. 12. 21 a. nr. 1663. (34638)
- Mathiesen, Johanna Jakobi t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 3. 11. 20 a. nr. 5706. (34639)
- Noel, Olga Gustavi t., v. a. Voka vallaval. 22. 4. 19 a. nr. 1466. (35133)
- Treugut, Georg Jakobi p., v. a. Paldiski pol. jsk. 25. 11. 19 a. nr. 176. (35254)
- Kuum, Karl Jaani p., v. a. Raadi vallaval. 5. 3. 20 a. nr. 599. (35828)
- Krisberg, Anna Peetri t., v. a. Kavastu vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 392. (35830)
- Mandel, Liisa Adami t., v. a. Meeksi vallaval. 8. 5. 20 a. nr. 1174. (35831)
- Värsi, Rudolf Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 5. 4. 21 a. nr. 17105. (35832)
- Brett, Eduard Andrese p., v. a. Luunja vallaval. 17. 2. 22 a. nr. 796. (35833)
- Virkmann, Johannes Johani p., v. a. Raadi vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 93. (35834)
- Ait, (Pütsepp), Agathe Auguste Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 29. 12. 19 a. nr. 8834. (35835)
- Savisaar, August Samueli p., v. a. Krüüdneri vallaval. 1. 10. 20 a. nr. 508. (35836)
- Järv, Jaan Jaagu p., v. a. Krüüdneri vallaval. 28. 1. 20 a. nr. 331. (35837)
- Käärrik, Oskar Jaani p., v. a. Mäksa vallaval. 26. 4. 21 a. nr. 407. (35838)
- Taps-Täps, Kristjan Heinrichi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 25. 10. 21 a. nr. 18300. (35839)
- Visk, Daniel Jaani p., v. a. Vastse-Kuuste vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 352. (35840)
- Kunmann, Ida Hendriku t., v. a. Meeksi vallaval. 6. 4. 20 a. nr. 951. (35841)
- Saat, Jüri Madise p., v. a. Muhu-Suure vallaval. 1920 a. nr. 10. (36004)
- Ansberg-Paja, Juuli, v. a. Uuemõisa vallaval. 1921 a. nr. 626. (36005)
- Kallas, Joosep Mihaili p., v. a. Leisi vallaval. 1920 a. nr. 596. (36007)
- Aro, Vassili Ivani p., v. a. Hellama vallaval. 1920 a. nr. 224. (36006)
- Vaga, Linda Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 11/23. 10. 22 a. nr. 431. (36224)
- Lauren, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 13. 12. 19 a. nr. 4213. (36225)
- Aben, Pauline Aleksandri t., v. a. Nõmme pol. jsk. 10. 2. 25 a. nr. 1619. (36226)
- Viidas, Joosep Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 8. 12. 19 a. nr. 2094. (36227)
- Vunder, Feliks Konrad Fritsu p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 8. 9. 24 a. nr. 3267/163545. (36228)
- Promiisen, Karl Reinu p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1925 a. nr. 1146. (36392)
- Laasberg, Bernhard Gustavi p., v. a. S. Prangli vallaval. (36393)
- Fusmann, Sinaida Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1923 a. (36394)

- Isakov, Ustine Ignati t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 1. 6. 21 a. nr. 28770. (36395)
- Tammoo, Rosine Mihkli t., v. a. Emmaste vallaval. (36397)
- Johanson, Jüri, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1919 a. nr. 1092. (36398)
- Birkenfeldt, Anette Tõnise t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1919 a. nr. 6219. (36400)
- Valdmann, Johannes Ado p., v. a. Saue vallaval. 15. 3. 20 a. nr. 713. (36461)
- Reedi, Voldemar Jaani p., v. a. Saue vallaval. 5. 4. 21 a. nr. 1458. (36462)
- Rood, Konstantin Oskari p., v. a. Rae vallaval. 10. 7. 22 a. nr. 161. (36463)
- Mihelson, Linda Hansu t., v. a. Rae vallaval. 6. 2. 20 a. nr. 973. (36464)
- Säkk, Vilhelmine Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 21. 3. 21 a. nr. 13638. (36465)
- Poom, Elviine Marie Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 2. 4. 21 a. nr. 13684. (36466)
- Steinbach, Emilie Juhani t., v. a. Harku vallaval. 4. 2. 20 a. nr. 370. (36468)
- Kuros, Marie Hansu t., v. a. Saue vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 529. (36467)
- Leppik, Jaan Jüri p., v. a. Kurna vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 83. (36469)
- Pihl, Juliana Konstantini t., v. a. Paldiski linna pol. ülemalt 19. 2. 20 a. nr. 1251. (36470)
- Merikas, Karl Anna p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 4. 12. 23 a. nr. 2534. (36471)
- Tapp, Kristjan Kristjani p., v. a. Rae vallaval. 6. 2. 20 a. nr. 969. (36472)
- Uurmann, Mai Madise t., v. a. Rae vallaval. 4. 5. 20 a. nr. 1791. (36473)
- Türkei, Jaan Mihkli p., v. a. Harku vallaval. 30. 12. 24 a. nr. 490. (36474)
- Reits, Otto Kristjani p., v. a. Väana vallaval. 9. 4. 20 a. nr. 633. (36475)
- Jagutom, Hans Mardi p., v. a. Nehatu vallaval. 16. 3. 20 a. nr. 820. (36484)
- Jagutom, Anna Jüri t., v. a. Nehatu vallaval. 26. 3. 20 a. nr. 869. (36485)
- Kruuberg, Kristjan Hindreku p., v. a. Nehatu vallaval. 1923. a. nr. 110. (36486)
- Mäe, Hans Jaani p., v. a. Nabala vallaval. 24. 2. 20 a. nr. 205. (36488)
- Lats, Lisette Jaani t., v. a. Nabala vallaval. 19. 2. 20 a. nr. 103. (36489)
- Tiks, Hendrik Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. nr. 8238. (36531)
- Soomann, Jaan Madise p., v. a. Vana-Kariste vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 45. (36530)
- Kaupmes, Olga Danieli t., v. a. Illuka vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 298. (36532)
- Solovjev, Lavrenti Semjoni p., v. a. Illuka vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 286. (36533)
- Kink, Kadri Enno t., v. a. Abja vallaval. 26. 11. 19 a. nr. 160. (36535)
- Kustein, Oskar Ado p. (36536)
- Saar, Ado Ado p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 291. (36538)

KUULUTUS.

Tartumaa I jsk. politseikomissar annab teada, et 19 veebr. 1926 a. kell 12 hommikul müüakse tema kantselei juures Tartus, Jakobi uul. Nr. 12,

enampakkumisel

Kristjan Kopli päralt olev varandus, nimelt: kõrb ruun hobune, 10 a. vana, hinnatud 10000 marga peale, liikumata varand. ja tulumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päeval müügi kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tartus, 9 veebr. 1926 a. Nr. 140², 10253².

L. Haugas

1. jsk. politseikomissar Tartumaa.

Kuulutus.

Järva - Jaani jsk. politseikomissar annab teada, et 27 veebr. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Veinjärve vallas, Vao asunduses,

enampakkumisel

Hugo Sõnajalg'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest raudassidega vankrist, hinnatud 4000 marga peale, riigi ja omavalitsemaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Järva-Jaanis, 10 veebr 1926 a.

Nr. 04627, 04563.

M. Lembit

Politseikomissar.

Kuulutus.

Järva-Jaani jsk. politseikomissar annab teada, et 26 veebr. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Veinjärve vallas, Vao asunduses

enampakkumisel

Voldemar Kahn'i varandus, mis koosneb ühest punakas kõrb mära hobusest, hinnatud 12000 marga peale, riigi ja omavalitsemaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast

Järva-Jaanis, 10 veebr. 1926 a.

Nr. 04607, 04367

M. Lembit

Politseikomissar.